

PODAJTE IM VI JESTI

Tijelovo, C

Ljudi se često znaju ljutiti kad im pri nekom poslu dijete želi „pomoći“. Malo je onih koji imaju strpljenja s dječjom sporošću i neupućenošću. Radije će sve sami napraviti. A oni koji imaju strpljivosti raditi zajedno s djetetom vidjet će da im je to oduzelo više vremena nego da su sami nešto napravili, ali ostaje dvostruko zadovoljstvo: zadovoljstvo starijega da je neka znanja prenio djetetu i zadovoljstvo djeteta da je nešto naučilo i bilo od koristi. Sjećamo se iz djetinjstva kako su nam bili dragi upravo ti ljudi koji su pokazali takvu strpljivost s nama.

U čudesnom umnažanju kruha i ribica prikazana je upravo takva strpljivost Božja s nama. Prikazat ćemo taj događaj u tri slike.

Prva slika. Veliko mnoštvo svijeta (Luka govori o pet tisuća muškaraca) na rubu pustinje sluša Isusa. Dan je na izmaku. Apostoli su se zabrinuli za njih i vele Isusu da ih otpusti, da si mogu kupiti hrane. Isus veli: „Podajte im vi jesti!“ Apostoli se ispričavaju kako imaju samo pet kruhova i dvije ribice: kap vode u moru potreba. Međutim, Isus ne dopušta da učenici prebacuju odgovornost na nekog drugog.

Druga slika. Isus blagoslivlja kruhove i ribice. Zaziva Božji blagoslov. Zna da čovjek ne može ništa dobro učiniti Bez Božje pomoći. I Božjim blagoslovom hrana se umnožava.

Konačno, treća slika. Apostoli dijele. I svi dobivaju, silno mnoštvo svijeta, tako da je čak hrane i preteklo.

Evo i nas u sve tri slike. Ni nama Isus ne dopušta da odgovornost prebacujemo na druge. Veli nam: „Podajte im vi jesti!“ Isus traži od nas ne da se zgražamo nad nepravednim strukturama, nad bezdušnim pojedincima, nad licemjernom svjetskom politikom. Isus nas jednostavno poziva da svaki od nas učini ono što je stvarno u njegovim mogućnostima. Da hrabro uđemo u poduhvat da pomognemo čovjeku u nevolji. A ta pomoć može biti i lijepa riječ i stisak ruke, i odvojeno vrijeme i posjet u kriznom trenutku. Isus ne želi da mi mudrujemo kako je pojedinac sam kriv za stanje u kojem se našao. Isus je uporan: „Podajte im vi jesti!“ Onaj tko želi, taj će vidjeti i gdje i kako.

Drugo, Isus blagoslivlje hranu. Eto, to je ono po čemu se kršćanin razlikuje od nekog humanitarnog djelatnika. Kršćanin sve to čini s Bogom, potaknut Božjom ljubavlju u snazi Duha Svetoga. I zato nastoji uključiti taj Božji svijet u svoje djelovanje. Jer inače, kako bi uspio? Božjom snagom i po Božjem blagoslovu i ono što izgleda nemoguće, postaje mogućim, baš kao što je po blagoslovu pet kruhova i dvije ribice uspjelo nahraniti toliko mnoštvo.

Treće i najljepše. Nakon što je Isus blagoslovio kruh i ribice, daje svojim učenicima da to razdijele. I gle, uspjeli su! Doista, ne možemo se oteti ljepoti Isusovog načina djelovanja. Bog nas uzima za suradnike. Nikad to nećemo do kraja razumjeti. On s nama računa, on daje da svojim nevještim rukama i mi činimo dobro. Koji put traljavo, koji put manjkavo, koji put gonjeni željom za vlastitim uzdizanjem, koji puta mrzovoljno, jednom riječju nesavršeno, ali Isus uporno na nas računa.

Ali kako? Kako bih ja sve to mogao? Snagom Božjeg blagoslova, snagom euharistije koju danas slavimo i koja nas i danas jača, koja nas čini bogolikima, onima kojima je, u Kristu, sve moguće.

Zvonko Pažin